

Nr 189.

*Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående
anställande av en mariningenjörsstipendiat över stat;
given Stockholms slott den 4 april 1913.*

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över sjöförsvarsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen medgiva,

att för antagande innevarande år, utöver i stat upptaget antal, av ytterligare en mariningenjörsstipendiat för genomgående av föreskriven utbildning till vinnande av kompetens att söka anställning såsom mariningenjör av 2:a graden vid mariningenjörskåren må av femte huvudtitelns allmänna besparingar användas 9,190 kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förbliver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Jacob Larsson.

*Utdrag av protokollet över sjöförsvarsärenden, hållet inför
Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet
å Stockholms slott den 4 april 1913.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern STAAFF,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve EHRENSVÄRD,
Statsråden: PETERSSON,
SCHOTTE,
BERG,
BERGSTRÖM,
PETRÉN,
STENSTRÖM,
LARSSON,
SANDSTRÖM.

Departementschefen, statsrådet Larsson anförde:

Enligt den av Riksdagen godkända planen för mariningenjörkårens rekrytering utnämnas bland de mariningenjörsaspiranter, som genomgått föreskriven utbildning, årligen högst två till mariningenjörsstipendiater. Efter två års anställning som mariningenjörsstipendiat samt därunder fortsatt föreskriven utbildning förordnas stipendiat till extra mariningenjör, i vilken befattning han kvarstår i två år, varefter han är berättigad att söka anställning såsom mariningenjör av 2:a graden i stammen. Erhåller han icke omedelbart efter vunnen kompetens sådan anställning, utnämnes han till samma grad i flottans reserv. Uti gällande stat för mariningenjörkåren äro upptagna fyra mariningenjörsstipendier samt avlöning till lika många extra ingenjörer vid kåren.

I skrivelse till marinförvaltningen av den 12 mars 1913 har tjänstförrättande marinöverdirektören och chefen för mariningenjörkåren anfört följande:

Den på senare tiden genom avskedstagande skedda avgången av mariningenjörer från mariningenjörkåren hade vållat en oberäknad minskning av den redan förut knappa tillgången på mariningenjörskrafter, var-till komme, att kompetenta ingenjörer vid mariningenjörkåren i flottans reserv ej funnes att tillgå för besättande av de uppkomna lediga befattningarna. Två mariningenjörsbefattningar av 2:a graden vid mariningenjörkåren, vilka varit lediga, den ena sedan den 26 juli 1912 och den andra sedan den 21 februari 1913, kunde därför icke tillsättas förrän tidigast den 1 oktober 1913, då två extra mariningenjörer hunnit genomgå föreskriven utbildning för att därtill vara kompetenta.

Såsom marinförvaltningen i sina under senare år avgivna underdåniga förslag till beräkning av utgifterna under riksstatens femte huvudtitel framhållit, kunde mariningenjörkåren icke fylla på densamma ställda fordringar, utan att kårens numerär ökades. Än mindre kunde detta ske, om de befattningar, staten nu upptog, vore delvis vakanta.

Ehuru enligt gällande bestämmelser två mariningenjörer årligen kunde utnämnas vid mariningenjörkåren i flottens reserv, vore detta antal dock icke — åtminstone under närmast kommande åren — tillräckligt för att fylla såväl freds- som mobiliseringsbehovet. Det vore därför angeläget, att åtgärder snarast möjligt vidtoges för utbildande av ökat antal reservingenjörer, så att icke, såsom nu vore fallet, uppkommande lediga befattningar vid mariningenjörkåren måste lämnas vakanta.

En åtgärd i detta syfte vore att innevarande år antaga en mariningenjörsstipendiat utöver de två, som gällande stat och författningar medgäve, för att genomgå föreskriven utbildning till mariningenjör av 2:a graden.

Kostnaderna härför skulle uppgå till:

stipendier under tiden $\frac{1}{10}$ 1913— $\frac{30}{100}$ 1915 = 2 år à 1,200 kr.	2,400: —
avlöning såsom extra ingenjör under tiden $\frac{1}{10}$ 1915— $\frac{30}{100}$ 1917 = 2 år à 3,395 kr.	6,790: —

Summa kronor 9,190: —

Enär, till följd av vakanser m. m., besparing å mariningenjörkårens stat uppkommit under år 1912 till omkring 5,400 kronor och beräknades uppkomma under år 1913 till minst 5,900 kronor, syntes det, som om dessa besparingar borde kunna tagas i anspråk för bestridande av de med ovannämnda åtgärd förenade utgifter.

På grund av vad sålunda anförts, hemställde tjänstförrättande marinöverdirektören, att marinförvaltningen måtte göra framställning hos Kungl. Maj:t om proposition till 1913 års riksdag angående användande för ifrågasvarande ändamål av högst 9,190 kronor av femte huvudtitelns allmänna besparingar

Med underdånig skrivelse av den 14 mars 1913 har marinförvaltningen överlämnat berörda framställning till Kungl. Maj:t, och har förvaltningen därvid med instämmande i vad tjänstförrättande marinöverdirektören i föreliggande fråga anfört hemställt om proposition i ämnet till innevarande års riksdag i överensstämmelse med bemälda ämbetsmans förslag.

Departements-
chefen.

Med hänsyn till förekomna svårigheter att fylla vakanser vid mariningenjörkårens stam anser även jag det framlagda förslaget att söka förstärka rekryteringen av kåren vara välgrundat; och finner jag likaledes, att kostnaderna för ändamålet lämpligen böra bestridas av allmänna besparingar under femte huvudtiteln.

Jag hemställer fördenskull, det tacktes Kungl. Maj:t föreslå Riksdagen medgiva,

att för antagande innevarande år, utöver i stat upptaget antal, av ytterligare en mariningenjörsstipendiat för genomgående av föreskriven utbildning till vinnande av kompetens att söka anställning såsom mariningenjör av 2:a graden vid mariningenjörkåren må av femte huvudtitelns allmänna besparingar användas 9,190 kronor.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifalla; och skulle proposition till Riksdagen avlätas av den lydelse, en vid detta protokoll fogad bilaga utvisar.

Ur protokollet:

J. Joachimsson.